

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

9279 *Llei 12/2011, de 27 de maig, sobre responsabilitat civil per danys nuclears o produïts per materials radioactius.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei,
Sapieu: que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

La regulació de la responsabilitat civil per danys nuclears s'ha fet en els capítols VII, VIII i IX de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear, en els quals s'establixen les responsabilitats i obligacions dels explotadors de les instal·lacions nuclears, així com en la normativa que els desplega, el Decret 2177/1967, de 22 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament sobre Cobertura de Riscos Nuclears.

Espanya és part contractant del Conveni de París de 29 de juliol de 1960, sobre la responsabilitat civil en matèria d'energia nuclear, i del Conveni de Brussel·les de 31 de gener de 1963, complementari de l'anterior, de les disposicions dels quals deriva, bàsicament, la regulació nacional en esta matèria. Estos convenis s'han revisat de manera puntual en el passat per a precisar alguns dels criteris sobre els quals es basa l'aplicació de les seues disposicions. Addicionalment, l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), dipositària del Conveni de París, va recomanar en 1990 actualitzar els nivells de responsabilitat dels explotadors per danys nuclears per a assegurar una cobertura més àmplia. Estos canvis s'han reflectit en la regulació nacional per mitjà de la revisió de l'esmentada Llei 25/1964, de 29 d'abril, per la Llei 40/1994, de 30 de desembre, d'Ordenació del Sistema Elèctric, i posteriorment per la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric.

En el mes de febrer de 2004 es van aprovar dos noves esmenes dels convenis de París i Brussel·les. Estes esmenes conformen una revisió en profunditat d'alguns dels elements bàsics del règim de responsabilitat civil nuclear, i fan necessària una modificació substancial de la legislació interna vigent per a reflectir els canvis i concretar aquelles estipulacions que, de conformitat amb les disposicions dels convenis, correspon als estats contractants determinar en les seues legislacions nacionals.

La importància de les modificacions que caldria introduir en la Llei 25/1964, de 29 d'abril, l'especialitat de la matèria, la intervenció de diferents òrgans de l'Administració quant a les seues competències, i el fet que les actualitzacions d'este règim responen a necessitats i circumstàncies pròpies d'un àmbit que és independent de la resta de les matèries que es regulen en la dita llei, n'han aconsellat la regulació per mitjà d'una norma específica.

L'objecte principal de la present llei és, per tant, regular la responsabilitat civil nuclear de conformitat amb els convenis internacionals de París i Brussel·les, la qual cosa es complementa amb l'establiment d'un règim específic de responsabilitat civil pels danys que puguen causar accidents en els quals es veguen involucrats materials radioactius que no siguen substàncies nuclears.

Els protocols d'estes últimes esmenes dels convenis de París i de Brussel·les van ser ratificats per Espanya el 18 de novembre de 2005. No obstant això, de conformitat amb la

«Decisió 2004/294/CE, del Consell, de 8 de març de 2004, per la qual s'autoritza els estats membres que són parts contractants en el Conveni de París, de 29 de juliol de 1960 sobre la responsabilitat civil en matèria d'energia nuclear, a ratificar, en interès de la Comunitat Europea, el protocol pel qual es modifica el dit conveni o a adherir-s'hi», la presentació de l'instrument de ratificació del Conveni de París davant del secretari general de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic, així com la seua entrada en vigor, hauran d'efectuar-se conjuntament i en la data en què tots els estats membres que en són part ho acorden. La necessitat de la decisió del Consell és conseqüència de l'existència de competència comunitària judicial en els àmbits civil i mercantil, concretament a través del Reglament (CE) núm. 44/2001 del Consell, de 22 de desembre de 2000, relatiu a la competència judicial, el reconeixement i l'execució de resolucions judicials en matèria civil i mercantil.

Atés que Espanya, com s'ha indicat, ja ha ratificat ambdós protocols, es va considerar convenient introduir una reforma, de caràcter transitori, del vigent règim de responsabilitat civil fins a l'entrada en vigor de la present llei. Esta reforma, que va ser aprovada per dos disposicions addicionals inserides en la Llei 17/2007, de 4 de juliol, per la qual es modifica la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, per a adaptar-la al que disposa la Directiva 2003/54/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2003, sobre normes comunes per al mercat interior de l'electricitat, actualitza els límits de responsabilitat civil nuclear per als danys nuclears que ja preveia la Llei 25/1964, de 29 d'abril, i, a més, introdueix, de manera separada, obligacions en matèria de responsabilitat civil per danys mediambientals d'origen nuclear. Este règim transitori queda derogat per la present llei, la qual, de conformitat amb les disposicions dels convenis de París i Brussel·les, integra en un mateix règim jurídic els danys nuclears que tradicionalment es preveien en la Llei 25/1964, de 29 d'abril, i els danys mediambientals d'origen nuclear considerats per primera vegada en els protocols d'esmena dels citats convenis ratificats recentment.

II

Els convenis de París i Brussel·les estableixen com a principi fonamental la responsabilitat objectiva de l'explotador pels danys nuclears produïts com a conseqüència d'un accident en una instal·lació nuclear amb independència de la causa origen, dins de les limitacions i en les condicions que s'hi estableixen. El Conveni de París determina la responsabilitat mínima obligatòria a què ha de fer front l'explotador, mentres que el de Brussel·les estableix compensacions complementàries, fins a un límit determinat, per a indemnitzar les víctimes o reparar danys en cas que els danys superen la responsabilitat fixada per al primer.

Els protocols d'esmenes d'estos convenis, aprovats al febrer del 2004, mantenen esta mateixa estructura de compensacions per danys nuclears. No obstant això, les quantitats de les compensacions per cada accident i instal·lació s'augmenten de manera significativa, i passen a ser:

- a) Un primer tram de 700 milions d'euros de responsabilitat mínima obligatòria de l'explotador, de conformitat amb el que estableix el Conveni de París.
- b) Un segon tram de compensació complementària entre 700 milions d'euros i 1.200 milions d'euros, establert en el Conveni de Brussel·les, la responsabilitat del qual correspondria a l'explotador o a l'Estat segons el que s'establisca en la legislació nacional.
- c) Un tercer tram de compensació complementària entre 1.200 milions d'euros i 1.500 milions d'euros, establert en el Conveni de Brussel·les, que se sufragaria, en cas de ser necessari, amb fons públics aportats per tots els estats part del Conveni de Brussel·les de forma proporcional al seu producte nacional brut i la seua potència nuclear instal·lada.

A més, l'esmena al Conveni de París manté l'opció que les legislacions nacionals reduïsquen la responsabilitat mínima obligatòria de l'explotador en els casos d'instal·lacions nuclears el risc de les quals no requerisca una cobertura major i de transports de substàncies nuclears, si bé les quantitats mínimes de responsabilitat obligatòria dels explotadors en

estos casos també s'incrementen, i no podran ser inferiors a 70 milions d'euros i a 80 milions d'euros, respectivament.

D'altra banda, les esmenes introduïxen altres canvis significatius en el règim de responsabilitat civil, entre els quals destaquen:

1. L'extensió del concepte de dany nuclear per a incloure tota pèrdua econòmica que es derive dels danys a les persones o als béns, les mesures de restauració del medi ambient degradat, el lucre cessant directament relacionat amb l'ús o gaudi del medi ambient degradat i el cost de les mesures preventives i qualsevol pèrdua o dany causat per les esmentades mesures.

2. L'extensió de l'àmbit geogràfic d'aplicació del Conveni, per a incloure com a objecte de compensació, en els casos en què siga procedent, els danys produïts en tercers països firmants del protocol comú dels convenis de responsabilitat civil nuclear de París i de Viena, així com en tercers països que no tinguen instal·lacions nuclears o aquells la legislació dels quals concedisca beneficis recíprocs equivalents.

3. L'extensió del període de reclamació per danys personals de 10 a 30 anys.

III

Els convenis de París i Brussel·les estableixen un marc jurídic obligatori per als estats contractants, que harmonitza l'aplicació dels conceptes de responsabilitat civil per danys nuclears. No obstant això, algunes de les seues disposicions concedixen un marge de discrecionalitat en la seua aplicació que els estats contractants han de concretar en les seues legislacions nacionals.

Com a aspecte destacable, la present llei estableix que per damunt del tram de responsabilitat mínima obligatòria de l'explotador que fixa el Conveni de París, el segon tram de compensació complementària que estableix el Conveni de Brussel·les entre 700 milions d'euros i 1.200 milions d'euros també ha de ser garantit íntegrament pels explotadors de les instal·lacions. A este efecte, els explotadors estan obligats a establir una cobertura de responsabilitat civil per danys nuclears, en les condicions que estableix esta llei, per una quantia de 1.200 milions d'euros per mitjà d'algun dels procediments autoritzats que es preveuen en el capítol II del títol I de la llei.

D'altra banda, els convenis no determinen cap preferència en l'orde de pagament de les indemnitzacions, i deixen la fixació de prioritats a la decisió dels estats contractants dins de les seues legislacions nacionals. L'absència de prelación pot donar lloc a dificultats d'índole pràctica a l'hora de resoldre els procediments, ja que caldria esperar que transcorreguera el termini de reclamació abans d'alliberar els fons necessaris per a fer front a les reclamacions formulades per les víctimes. Estes dificultats, que ja es plantejaven en la redacció dels convenis vigents fins ara, s'han vist incrementades en les esmenes com a conseqüència de l'ampliació del concepte de dany nuclear i de l'extensió del període per a la reclamació dels danys personals de 10 a 30 anys. Per a superar-les, la present llei estableix una prelación de les reclamacions, de manera que es dona prioritat a les reclamacions per danys personals que es formulen dins dels tres primers anys des de la data en què es va produir l'accident, les quals s'han d'atendre sense demora. En segon lloc, tindrien preferència les reclamacions pels danys que siguen conseqüència de la degradació del medi ambient i que es formulen dins dels tres primers anys, i a continuació les reclamacions formulades pels danys als béns, per les pèrdues econòmiques derivades dels danys a les persones i als béns, així com pel lucre cessant directament relacionat amb l'ús i gaudi del medi ambient, també dins dels tres primers anys. A partir del tercer any queda extingida la prelación, i s'han d'atendre les reclamacions per l'orde de presentació, fins a l'esgotament de la quantia màxima establida en la llei per a la compensació dels danys. En cas que els fons necessaris per a fer front a les reclamacions per danys personals superen la quantia màxima establida, l'Estat s'obliga a arbitrar els mitjans legals per a compensar les víctimes que hi ha hagut dins d'Espanya.

Respecte a les instal·lacions de baix risc, com ara les fàbriques de combustible d'òxid d'urani, així com en els transports de substàncies nuclears, es manté l'habilitació que ja

constava en la Llei 25/1964, de 29 d'abril, per la qual s'autoritza el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb un informe previ del Consell de Seguretat Nuclear, a reduir la responsabilitat de l'explotador fins a les quantitats mínimes establides a este efecte en el Conveni de París. En cas que les dites quantitats siguen insuficients per a atendre les reclamacions per danys causats per un accident, l'Estat queda obligat a arbitrar les mesures necessàries per a fer-hi front fins als límits de responsabilitat previstos en els convenis de París o de Brussel·les, segons siga procedent.

Finalment, es mantenen en la present llei alguns dels conceptes de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, entre els quals estan l'excepció de no exigir una cobertura de responsabilitat civil per danys nuclears als organismes de titularitat pública, l'habilitació al Ministeri d'Economia i Hisenda per a fixar una franquícia a costa de l'assegurat, i la subsistència de la responsabilitat de l'explotador pels danys nuclears que puguen produir-se amb materials que hagen sigut abandonats, extraviats, robats o furtats.

IV

Com s'ha indicat, la present llei obliga que l'explotador establisca una cobertura de responsabilitat civil per danys nuclears per una quantitat de 1.200 milions d'euros per a les instal·lacions nuclears. No obstant això, durant la tramitació de la present llei s'ha constatat la dificultat que el mercat d'entitats d'assegurances que opera en el territori nacional cobrisca la totalitat de la garantia requerida, així com d'oferir als explotadors, en el moment present, assegurança per a alguns dels danys previstos dins de la definició de dany nuclear, en particular dels mediambientals i dels personals que es reclamen després de transcorreguts 10 anys de la data de l'accident.

Les circumstàncies que concorren en el mercat nacional d'entitats asseguradores es repeteixen en altres països, per la qual cosa els estats contractants dels convenis han establert o estan desplegant diferents mecanismes jurídics o financers per a oferir als explotadors mètodes d'assegurança alternatius al mercat de les entitats d'assegurances. Estos mètodes alternatius d'assegurança solen comptar amb la intervenció, directa o indirecta, de l'Estat, que presta la garantia necessària com a contraprestació del pagament d'una taxa o d'una prima.

En la present llei es preveuen com a procediments vàlids per a l'establiment de la cobertura de la responsabilitat civil nuclear: la contractació d'una pòlissa d'assegurança, qualsevol altra garantia financera amb una entitat autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda o una mescla d'ambdós. Entre les garanties financeres, la llei preveu expressament que el sistema elèctric pugua oferir la dita garantia per als danys que no són assegurables per les entitats d'assegurances, amb la contrapartida del pagament d'una prima determinada a este efecte. D'esta manera es concreta un mecanisme flexible, que té caràcter d'últim recurs, al qual els explotadors poden recórrer quan les condicions del mercat de les entitats asseguradores siguen tals que no s'oferisca cobertura per a alguns dels danys nuclears que es definixen en el Conveni de París.

V

D'altra banda, en l'actualitat, no hi ha cap règim internacional que regule la responsabilitat civil per danys provocats per materials radioactius que no siguen substàncies nuclears. Açò és degut al fet que no s'espera que els dits accidents puguen produir danys importants que tinguen conseqüències transfrontereres. No obstant això, s'ha considerat oportú incloure en la present llei, en consonància amb el que estableix la Llei 25/1964, de 29 d'abril, la regulació de la responsabilitat dels explotadors de les instal·lacions radioactives per danys ocorreguts dins del territori espanyol que siguen causats per accidents en els quals intervinguen materials radioactius que no siguen substàncies nuclears, i graduar les quantitats de cobertura obligatòria en funció de l'activitat dels dits materials. El règim que s'establix separa el tractament dels danys a les persones i als béns, així com de les pèrdues econòmiques que se'n deriven, del tractament dels danys mediambientals. En el primer cas, estos es regulen seguint un procediment anàleg a l'establert per als danys produïts per substàncies nuclears, mentre que en el segon, la present llei es remet al règim de

responsabilitat mediambiental que estiga en vigor, i habilita el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç perquè, amb els informes previs del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, i del Consell de Seguretat Nuclear, determine la quantia de les garanties financeres que corresponen en funció de la gravetat del dany mediambiental que puga provocar l'activitat.

VI

La present llei s'estructura en un títol preliminar i dos títols amb una disposició derogatòria, sis disposicions finals i un annex. La norma s'ha redactat de manera que, pel que fa als danys nuclears, al marge de les disposicions de caràcter general, només es regulen de forma expressa aquells aspectes que, de conformitat amb els convenis de París o de Brussel·les, queden a la iniciativa dels estats contractants en les seues legislacions nacionals, i es remet al text dels convenis per a tot allò que és d'aplicació directa.

El títol preliminar preveu les disposicions de caràcter general de la llei, que són l'objecte, l'àmbit d'aplicació i les definicions. Estes últimes són les mateixes que es preveuen en el Conveni de París, si bé s'hi han afegit algunes definicions addicionals per a facilitar l'aplicació de la llei, tant en relació amb les substàncies nuclears com amb els materials radioactius que no són substàncies nuclears.

El títol I estableix el règim de la responsabilitat civil per danys nuclears i apareix estructurat en tres capítols. En el capítol I es determina la forma i quantia de la responsabilitat civil dels explotadors d'instal·lacions nuclears pels danys nuclears que es produïsquen tant dins com fora del territori nacional. En este últim cas la llei preveu la casuística diversa que es pot plantejar en funció de la reciprocitat que s'establisca en les legislacions nacionals dels països tercers en què s'ha causat el dany. Així mateix, s'establix l'obligació de l'Estat de contribuir, per mitjà de fons públics, al pagament de les indemnitzacions complementàries que s'establixen en el Conveni de Brussel·les quan les compensacions pels danys siguen superiors a 1.200 milions d'euros i fins a un límit de 1.500 milions d'euros. Finalment, en cas que el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb un informe previ del Consell de Seguretat Nuclear, fixe una quantia de responsabilitat per davall de l'establida per a les instal·lacions nuclears o els transports de substàncies nuclears, es preveu l'obligació de l'Estat de fer front a les indemnitzacions que superen la dita responsabilitat fins a un límit de 700 o 1.200 milions d'euros, segons el que corresponga.

D'altra banda es consideren els danys exclosos, les condicions sota les quals es pot aplicar el dret de repetició i la subsistència de la responsabilitat de l'explotador pels danys nuclears causats per substàncies nuclears extraviades o abandonades, així com quan hagen sigut objecte de robatori o de furt, la qual continua vigent fins que hagen transcorregut tres anys des de la data en què l'explotador notifique a les autoritats la pèrdua de control de les substàncies.

El capítol II del títol I regula l'obligació dels explotadors d'establir una cobertura per la responsabilitat civil que li atribueix la llei i els procediments vàlids per a l'establiment d'esta, entre els quals es preveu de manera expressa que el sistema elèctric pot suplir el mercat privat de les entitats d'assegurances respecte als riscos no assegurables, sota el cobrament d'una prima establida a este efecte.

Finalment, el capítol III del títol I preveu el procediment per a la reclamació de les indemnitzacions i remet a la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, sense perjudi de l'aplicació d'altres mecanismes de resolució de conflictes que puguen accelerar el pagament de les indemnitzacions a les víctimes. Finalment s'enumeren els terminis de garantia i prescripció dels danys nuclears.

El títol II regula la responsabilitat civil pels danys que puguen produir les instal·lacions radioactives en el maneig, emmagatzematge o transport dels materials radioactius que no siguen substàncies nuclears, i estableix procediments diferenciats segons que els danys es produïsquen, d'una banda, a les persones, els béns, o les pèrdues econòmiques que els dits danys produïsquen i, d'altra banda, al medi ambient. En l'annex figura l'assignació dels límits inferiors pels quals s'haurà d'establir la garantia per a respondre dels danys produïts

pels materials radioactius que no siguen substàncies nuclears en funció de la seua activitat.

Pel que fa a la part final de la present llei, s'inclouen tres disposicions addicionals; la primera faculta el Govern perquè adequè amb la Generalitat de Catalunya el Pla Bàsic d'Emergència Nuclear, creant una estructura directiva coordinada per als plans d'Emergència Nuclear i Exterior del Sector Químic de Tarragona. La segona modifica, al seu torn, la disposició addicional quarta de la Llei de l'Impost de Societats sobre el règim fiscal de les transmissions d'actius realitzades en compliment de disposicions amb rang de llei i de la normativa de defensa de la competència. La tercera modifica l'article 2 de la Llei 25/1964, d'energia nuclear, per a redefinir la figura del «titular o explotador» d'una autorització, i incorporar-hi la definició de «seguretat nuclear» d'acord amb la definició establida en la Directiva 2009/71/Euratom de 25 de juny de 2009, per la qual s'establix un marc comunitari per a la seguretat nuclear de les instal·lacions nuclears sobre seguretat nuclear, i reflectix la necessitat d'aconseguir unes condicions d'explotació adequades en una instal·lació nuclear, i la prevenció d'accidents, per a la qual cosa resulta fonamental la revisió contínua de les condicions de seguretat de les instal·lacions nuclears, tenint en compte els criteris que a estos efectes establisca la Unió Europea. Així mateix, es modifica l'article 28 de l'esmentada llei, a fi d'incorporar nous criteris sobre el règim de titularitat de les centrals nuclears, de manera que les responsabilitats queden clarament definides i se n'incrementa la transparència. Per la seua banda, la disposició derogatòria única ordena la derogació del capítol VII de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, a excepció de l'article 45, que es modifica per mitjà d'una disposició final, així com els capítols VIII, IX i X de la mateixa llei, relatius a responsabilitat civil nuclear. També queda derogada la disposició addicional segona de la Llei 17/2007 de 4 de juliol, per la qual es modifica la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, per a adaptar-la al que disposa la Directiva 2003/54/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2003, sobre normes comunes per al mercat interior de l'electricitat, en la qual s'establia un règim transitori de responsabilitat civil nuclear per danys mediambientals. Així mateix queden derogades aquelles disposicions del Decret 2177/1967, de 22 de juliol, que aprova el Reglament sobre Cobertura de Riscos Nuclears, i les que conté l'article 9 del Reglament sobre Instal·lacions Nuclears i Radioactives, aprovat per mitjà del Reial Decret 1836/1999, de 3 de desembre, en allò que s'oposen a la llei.

La disposició final primera revisa l'article 45 de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear, que en la seua nova redacció remet a la normativa específica de responsabilitat civil nuclear en relació amb l'obligació d'establir una cobertura d'esta responsabilitat.

La disposició final segona modifica l'article 9 del text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre, fent referència a les modalitats davall les quals el Consorci pot oferir cobertura dels riscos assegurables quan el conjunt de les entitats asseguradores no arribe al límit mínim de responsabilitat que fixa la llei.

La disposició final tercera determina el títol competencial en què s'empara esta llei, i la disposició final quarta autoritza el Govern a dictar les disposicions necessàries per al seu desplegament i, en particular, a incorporar al dret intern les decisions que adopte el Comitè de Direcció de l'Agència d'Energia Nuclear de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE) en virtut del que establix el Conveni de París. La disposició final quinta habilita el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç per a establir, mitjançant una orde, una franquícia a càrrec de l'assegurat amb relació als riscos per dany nuclear coberts per les entitats d'assegurança i en funció de les circumstàncies del mercat que hi haja en cada moment.

La disposició final sexta establix que l'entrada en vigor de la llei es produirà quan es produïska l'entrada en vigor dels protocols de 12 de gener de 2004, pels quals es modifiquen els convenis de París i de Brussel·les, una vegada que tots els estats membres de la Unió Europea que són part contractant del primer d'estos depositen conjuntament els seus

instruments de ratificació davant del secretari general de l'OCDE, de conformitat amb el que disposa la Decisió del Consell de la Unió Europea de 8 de març de 2004.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Constituïx l'objecte de la present llei l'establiment del règim de responsabilitat civil per danys nuclears, sense perjudici del que estableix el Conveni sobre responsabilitat civil en matèria d'energia nuclear de 29 de juliol de 1960, modificat pels protocols de 28 de gener de 1964, de 16 de novembre de 1982 i de 12 de gener de 2004 (d'ara endavant, Conveni de París) i en el Conveni de 31 de gener de 1963 complementari de l'anterior, modificat pels protocols de 28 de gener de 1964, de 16 de novembre de 1982 i de 12 de gener de 2004 (d'ara endavant, Conveni de Brussel·les). Les clàusules que contenen els esmentats convenis seran directament aplicables a les instal·lacions nuclears i als transports de substàncies nuclears.

2. Així mateix, en el títol II d'esta llei s'estableix un règim específic de responsabilitat civil per danys causats per accidents que provoquen l'emissió de radiacions ionitzants que es puguen produir en el maneig, emmagatzematge i transport de materials radioactius que no siguen substàncies nuclears.

Article 2. *Àmbit d'aplicació espacial.*

1. El títol I de la present llei s'aplica als danys nuclears produïts durant l'emmagatzematge, maneig, transformació, utilització en qualsevol forma o transport de substàncies nuclears produïts bé en el territori de, bé en tota la zona marítima establida segons el dret internacional que pertany a, o bé (excepte en el cas d'aquells estats que no siguen part en el Conveni de París i que no complisquen els requisits establits en els apartats b), c) i d) d'este article) a bord d'un barco o aeronau matriculats per:

- a) Un estat que siga part contractant en el Conveni de París.
- b) Un estat que no siga contractant del Conveni de París però que en el moment de l'accident nuclear siga part contractant en el Conveni de Viena sobre responsabilitat civil per danys nuclears, de 21 de maig de 1963, i en qualsevol modificació a este conveni que estiga en vigor per a la dita part, així com en el Protocol Comú sobre l'Aplicació del Conveni de Viena i el Conveni de París, de 21 de setembre de 1988, sempre que la instal·lació nuclear de l'explotador responsable de l'accident estiga ubicada en un estat que siga part contractant tant en el Conveni de París com en el protocol comú.
- c) Un estat que no siga contractant del Conveni de París i que en el moment de l'accident nuclear no tinga cap instal·lació nuclear en el seu territori o en les zones marítimes que haja establida de conformitat amb el dret internacional.
- d) Qualsevol altre estat que no siga contractant del Conveni de París on estiga en vigor, en el moment d'ocórrer l'accident nuclear, una legislació sobre responsabilitat nuclear que concedisca beneficis recíprocs equivalents i que es fonamente en idèntics principis als del Conveni de París incloent, entre altres, la responsabilitat objectiva de l'explotador responsable, la responsabilitat absoluta de l'explotador o disposició d'efecte equivalent, la jurisdicció exclusiva del tribunal competent, el mateix tractament per a totes les víctimes d'un accident nuclear, reconeixement i execució de sentències, lliure transferència d'indemnitzacions, interessos i gastos.

2. El títol II de la present llei s'aplica als danys produïts durant l'emmagatzematge, maneig, transformació, utilització en qualsevol forma o transport de materials radioactius que no siguen substàncies nuclears en tot el territori nacional.

Article 3. *Definicions.*

1. A efectes exclusius de la responsabilitat civil per danys nuclears es tindran en compte les definicions següents:

a) «Accident nuclear»: és tot fet o successió de fets del mateix origen que hagen causat danys nuclears.

b) «Instal·lacions nuclears» són:

1r. Els reactors nuclears, excepte els que formen part d'un mitjà de transport.

2n. Les fàbriques de preparació o de processament de substàncies nuclears.

3r. Les fàbriques de separació d'isòtops de combustibles nuclears.

4t. Les fàbriques de reprocessament de combustibles nuclears irradiats.

5t. Les instal·lacions d'emmagatzematge de substàncies nuclears excloent-ne l'emmagatzematge incidental d'estes substàncies en ocasió del seu transport.

6t. Les instal·lacions destinades a l'emmagatzematge definitiu de substàncies nuclears.

7t. Els reactors, fàbriques i instal·lacions enumerats anteriorment que estan en procés de desmantellament.

c) «Material radioactiu»: es referix a tot aquell que continga substàncies que emeten radiacions ionitzants.

d) «Combustibles nuclears»: són els materials fisionables, i comprenen l'urani sota la forma de metall, d'aliatge o de compost químic (comprés l'urani natural) i el plutoni sota la forma de metall, d'aliatge o de compost químic.

e) «Productes o rebutjos radioactius»: són els materials radioactius produïts o convertits en radioactius per exposició a les radiacions que resulten d'operacions de producció o d'utilització de combustibles nuclears, excloent-ne els combustibles nuclears i dels radioisòtops que, havent arribat a l'últim estadi de fabricació, es troben fora d'una instal·lació nuclear i puguen ser utilitzats amb fins industrials, comercials, agrícoles, mèdics, científics o d'ensenyança.

f) «Substàncies nuclears»: són els combustibles nuclears, exceptuant-ne l'urani natural i l'urani empobrit, i els productes o rebutjos radioactius.

g) «Exploador d'una instal·lació»: és la persona física o jurídica titular de l'autorització que l'habilita per a exercir l'activitat objecte de l'autorització.

h) «Dany nuclear» és:

1r. Mort o dany físic a les persones.

2n. Pèrdua o dany dels béns.

3r. Tota pèrdua econòmica que es derive d'un dany inclòs en els apartats 1r i 2n anteriors, sempre que no estiga compresa en els dits apartats, si la pèrdua ha sigut patida per una persona que legalment estiga facultada per a demanar la reparació dels danys esmentats.

4t. El cost de les mesures de restauració del medi ambient degradat, excepte si la dita degradació és insignificant, si estes mesures han sigut efectivament adoptades o han de ser-ho i sempre que este cost no estiga inclòs en l'apartat 2n anterior.

5t. El lucre cessant directament relacionat amb un ús o gaudi del medi ambient que resulte d'una degradació significativa d'este, sempre que no estiga inclòs en l'apartat 2n anterior.

6t. El cost de les mesures preventives i qualsevol pèrdua o dany causat per estes mesures.

Pel que fa als apartats del 1r al 5t anteriors, es considerarà que hi ha dany nuclear quan la pèrdua o el dany es deriven o resulten de radiacions ionitzants emeses per alguna de les substàncies següents:

i) Una font de radiacions que es trobe en l'interior d'una instal·lació nuclear.

- ii) Combustibles nuclears o deixalles radioactives que es troben en una instal·lació nuclear.
- iii) Substàncies nuclears que procedisquen, s'originen o s'envien a una instal·lació nuclear.

En tots estos supòsits es considerarà que hi ha dany nuclear tant si la pèrdua o el dany ha sigut causat per les propietats radioactives d'estes substàncies, com si ho ha sigut per una combinació de les dites propietats amb les propietats tòxiques, explosives o perilloses d'estes substàncies.

i) «Mesures de restauració»: són totes les mesures raonables que hagen sigut aprovades per les autoritats competents i que tendisquen a restaurar o restablir els elements danyats o destruïts del medi ambient o a introduir, quan siga raonable, l'equivalent d'estos elements en el medi ambient segons el que estableix la regulació d'estes mesures per la normativa vigent de responsabilitat mediambiental. Les autoritats competents podran ordenar mesures encaminades a restaurar l'equilibri ecològic pertorbat.

j) «Mesures preventives»: són totes les mesures raonables adoptades per qualsevol persona, després que haja ocorregut un accident nuclear o un succés que cree una amenaça greu i imminent de dany nuclear, per a previndre o reduir al mínim els danys nuclears mencionats en els apartats h) 1r a 5t, subjectes a l'aprovació de les autoritats competents segons el que estableix la normativa vigent de responsabilitat mediambiental que regula estes mesures.

k) «Mesures raonables»: són totes les mesures que siguen considerades apropiades i proporcionades per les autoritats competents, tenint en compte totes les circumstàncies, per exemple:

1r. La naturalesa i magnitud del dany nuclear produït o, en el cas de les mesures preventives, la naturalesa i magnitud del risc del dany.

2n. La probabilitat, en el moment en què siguen adoptades, que estes mesures siguen eficaces.

3r. Els coneixements científics i tècnics pertinents.

2. Als efectes de la responsabilitat civil per danys produïts per accidents que involucren materials radioactius que no siguen substàncies nuclears:

a) «Accident»: és tot fet o successió de fets del mateix origen que hagen causat dany.

b) «Instal·lacions radioactives» significa:

1r. Les instal·lacions de qualsevol classe que continguen una font de radiació ionitzant.

2n. Els aparells productors de radiacions ionitzants que funcionen a una diferència de potencial superior a 5 kV.

3r. Els locals, laboratoris, fàbriques i instal·lacions on es produïsquen, utilitzen, posseïsquen, tracten, manipulen o emmagatzemen materials radioactius que no siguen substàncies nuclears, excepte l'emmagatzematge incidental durant el seu transport.

c) «Dany» és:

1r. Mort o dany físic a les persones.

2n. Pèrdua o dany dels béns.

3r. Tota pèrdua econòmica que es derive d'un dany inclòs en els apartats 1r i 2n anteriors, sempre que no estiga compresa en estos apartats, si la pèrdua ha sigut patida per una persona que legalment estiga facultada per a demanar la reparació dels danys esmentats.

4t. Els danys al medi ambient de conformitat amb el que estableix la normativa sobre responsabilitat mediambiental.

d) «Material radioactiu»: és tot aquell que continga substàncies que emeten radiacions ionitzants.

e) «Explotador d'una instal·lació»: és la persona física o jurídica titular de l'autorització que l'habilita per a exercir l'activitat objecte de l'autorització.

TÍTOL I

Responsabilitat civil per danys nuclears

CAPÍTOL I

Responsabilitat civil derivada de danys nuclears

Article 4. *Responsabilitat de l'explotador.*

1. L'explotador d'una instal·lació nuclear serà responsable dels danys nuclears definits en esta llei durant l'emmagatzematge, la transformació, el maneig, la utilització en qualsevol forma o el transport de substàncies nuclears. Esta responsabilitat serà independent de l'existència de dol o culpa, i la seua quantia tindrà el límit que assenyalava la present llei.

2. Quan els danys nuclears siguen causats conjuntament per un accident nuclear i per un accident d'una altra naturalesa, el dany causat per este segon accident, en la mesura que no siga possible separar-lo amb certesa del dany causat pel primer, es considerarà també com a dany sota la responsabilitat de l'explotador als efectes de l'aplicació de l'apartat anterior d'este article.

3. Si la responsabilitat del dany nuclear recau sobre diversos explotadors, estos respondran solidàriament pel dany produït fins al límit de cobertura que s'assenyala.

4. La responsabilitat de l'explotador d'una instal·lació nuclear per tots els danys nuclears causats com a conseqüència de cada accident nuclear serà la següent:

a) Per als danys causats en els estats que siguen contractants tant del Conveni de París com del Conveni de Brussel·les, 1.200 milions d'euros.

b) Per als danys causats en els estats contractants del Conveni de París que no siguen part del Conveni de Brussel·les o en aquells que no tinguen instal·lacions nuclears en el seu territori, 700 milions d'euros.

c) Per als danys causats en els estats a què es referixen els apartats 1.b i 1.d) de l'article 2 d'esta llei, la quantia de 700 milions d'euros es reduirà en la mesura que eixos estats no concedisquen beneficis recíprocs d'una quantia equivalent.

5. La responsabilitat de l'explotador a què es referix l'apartat anterior d'este article es veurà reduïda en la seua quantia en els casos següents:

a) Per a les instal·lacions nuclears que determine el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb un informe previ del Consell de Seguretat Nuclear, en consideració a la seua naturalesa i les conseqüències previsibles que hi puga ocasionar un accident nuclear, la dita responsabilitat serà, com a mínim, de 70 milions d'euros.

b) Per als transports de substàncies nuclears que determine el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb un informe previ del Consell de Seguretat Nuclear, en els quals, en consideració a les conseqüències previsibles que puga ocasionar un accident nuclear, la dita responsabilitat serà, com a mínim, de 80 milions d'euros.

6. Les quanties establides en este article seran actualitzades pel Govern, a proposta del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, quan els compromisos internacionals ho facen necessari o quan el transcurs del temps o la variació de l'índex de preus al consum ho aconsellen per a mantindre el mateix nivell de cobertura.

Article 5. *Disponibilitat de fons públics.*

1. Quan la responsabilitat de l'explotador d'una instal·lació nuclear, prevista en els apartats 4 i 5 de l'article 4 d'esta llei, no siga suficient per a cobrir les indemnitzacions pels danys causats per un accident nuclear, el Govern arbitrarà els sistemes o procediments pertinents perquè siguen satisfetes les quantitats que corresponga abonar a l'Estat en concepte de reparacions per danys nuclears fins a un màxim de 700 o de 1.200 milions d'euros.

2. Les indemnitzacions pels danys causats per un accident nuclear a Espanya o en un estat que siga part contractant del Conveni de Brussel·les de 31 de gener de 1963, complementari del Conveni de París de 29 de juliol de 1960, sobre la responsabilitat civil en matèria d'energia nuclear, en la mesura que superen els 1.200 milions d'euros i fins a un màxim de 1.500 milions d'euros, seran aportades per mitjà dels fons públics a què es referix l'article 3.b.iii) de l'esmentat Conveni de Brussel·les.

Article 6. *Danys exclosos.*

1. Sense perjudi de les responsabilitats que corresponguen a l'explotador d'una instal·lació nuclear d'acord amb altres normes, no seran objecte d'indemnització a càrrec de les garanties financeres establides de conformitat amb l'article 12 de la present llei els danys nuclears següents:

a) Els danys causats a la pròpia instal·lació nuclear i a qualsevol altra instal·lació nuclear, encara que estiga en construcció, que estiga situada en el mateix emplaçament de la instal·lació.

b) Els danys als béns que es troben en el mateix emplaçament i que siguen utilitzats o hagen de ser-ho en relació amb una o altra de les dites instal·lacions.

c) Els danys que patiren en les seues persones els treballadors de les instal·lacions nuclears o de les empreses de transport de substàncies nuclears, sempre que siguen qualificats d'accident de treball o malaltia professional d'acord amb el que estableix la normativa del sistema de la Seguretat Social.

2. Si l'explotador prova que els danys nuclears es van deure totalment o parcialment a l'acció o omissió dolosa o amb negligència greu de la persona que els va patir, l'òrgan jurisdiccional competent podrà exonerar totalment o parcialment l'explotador de la seua responsabilitat davant d'eixa persona.

3. L'explotador no és responsable dels danys nuclears causats per un accident nuclear si este accident es deu directament a actes de conflicte armat, hostilitats, guerra civil o insurrecció.

Article 7. *Accident durant el transport.*

1. Quan l'accident nuclear sobrevinga durant el transport de substàncies nuclears seran aplicables directament les disposicions que conté el Conveni de París.

2. Per als transports de substàncies nuclears efectuats entre territori espanyol i el territori d'un país que no siga part del Conveni de París, l'explotador de la instal·lació nuclear d'origen o destí situada en territori espanyol serà responsable, d'acord amb les disposicions de la present llei, dels danys causats pels accidents nuclears que ocorreguen en territori espanyol.

3. En els supòsits indicats en els apartats anteriors d'este article, el transportista de substàncies nuclears podrà ser considerat responsable, en substitució de l'explotador de la instal·lació, als efectes d'aplicació de la present llei, en relació amb els danys nuclears causats per les dites substàncies, sempre que la substitució siga autoritzada per l'autoritat competent i es compte amb l'acord de l'explotador de la instal·lació. A més, el transportista haurà d'acreditar que disposa de la garantia financera que li permeta fer front a la responsabilitat civil igual o superior a la que requerix esta llei.

Article 8. *Substàncies fora de la instal·lació.*

1. La responsabilitat de l'explotador pels danys nuclears originats per substàncies nuclears que hagen sigut abandonades, extraviades, robades o furtades subsistirà, excepte en relació amb els danys personals o materials que sobrevinguen a les persones que hagen participat en els fets i sense perjudi del dret de repetició que pugua correspondre a l'explotador sobre estes últimes, d'acord amb les disposicions de la present llei o de qualsevol altra legislació que hi siga aplicable.

2. A l'efecte del que disposa l'apartat anterior, la responsabilitat subsistirà durant tres anys, comptats des de la data en què estos fets s'hagen posat en coneixement de les autoritats competents.

Article 9. *Dret de repetició de l'explotador responsable.*

L'explotador tindrà dret de repetició sempre que concórrega algun dels supòsits següents:

1. Si el dany resulta d'un acte o d'una omisió amb intenció de causar un dany, contra la persona física autora de l'acte o l'omisió intencionada.

2. Sempre que s'haja estipulat expressament així en un contracte.

Article 10. *Trànsit pel territori nacional.*

En el trànsit de substàncies nuclears pel territori nacional, la responsabilitat civil haurà d'estar garantida en forma i quantia idèntiques que en els transports l'origen o el destí dels quals estiguen situats dins del territori nacional. En cas contrari, no es permetrà el trànsit de les dites substàncies per territori nacional.

Article 11. *Prelació d'indemnitzacions.*

1. El pagament d'indemnitzacions com a conseqüència d'un dany produït per accident nuclear estarà subjecte a la prelació següent:

a) Primer es pagaran les indemnitzacions per mort i danys físics causats a les persones que hagen sigut reclamades dins dels tres primers anys a comptar de la data en què es va produir l'accident. Estos danys es podran quantificar, en la mesura que això siga possible i en absència d'altres barems específics, d'acord amb els criteris i dins dels límits indemnitzatoris fixats en el «Sistema per a la valoració dels danys i perjudis causats a les persones en accidents de circulació» que conté l'annex al text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.

b) A continuació es pagaran les indemnitzacions per les mesures de restauració del medi ambient degradat i el cost de les mesures preventives i qualsevol pèrdua o dany causat per estes mesures. La reclamació d'estes indemnitzacions s'haurà de produir dins dels tres primers anys a comptar de la data en què es va produir l'accident, i s'atendran sense distinció entre estes.

c) En tercer lloc es pagaran les indemnitzacions per les pèrdues dels béns o danys a estos, les pèrdues econòmiques derivades dels danys a les persones i als béns, i el lucre cessant directament relacionat amb un ús o gaudi del medi ambient que resulte d'una degradació significativa d'este, la reclamació de les quals es produïska dins dels tres primers anys a comptar de la data en què es va produir l'accident, i s'atendran sense distinció entre estes.

d) Finalment, es pagaran les indemnitzacions pels danys que es reclamen transcorreguts tres anys des de la data en què va ocórrer l'accident, que s'atendran sense distinció entre estes fins al límit de la quantia de la responsabilitat màxima que establix l'article 4 de la present llei.

2. En cas que la cobertura establida en l'article 4 per a respondre a la responsabilitat no siga prou per a satisfer les indemnitzacions per mort i dany físic causats a les persones dins d'Espanya, l'Estat arbitrarà els mitjans legals per a fer-los front.

3. Sense perjudi de la ulterior reclamació del cost de les dites mesures, segons el que establix la present llei, el Govern podrà aplicar, en qualsevol moment, mesures reparadores o preventives pels danys produïts al medi ambient que afecten o puguen afectar llocs o béns de titularitat pública en la mesura que això es considere necessari, a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat.

CAPÍTOL II

Garantia financera

Article 12. *Garantia de la responsabilitat civil derivada de danys nuclears.*

1. Tot explotador d'una instal·lació nuclear haurà d'establir una garantia financera per a fer front a la responsabilitat civil pels danys que es puguen produir com a conseqüència d'un accident nuclear per una quantia igual a la responsabilitat que se li atribueix en l'article 4.

2. Esta garantia ha de quedar establida per qualsevol dels procediments següents:

- Contractació d'una pòlissa d'assegurança que cobrisca la garantia exigida.
- Constitució d'una altra garantia financera amb una entitat autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda, en les condicions que regule la seua normativa específica.
- Una combinació d'ambdós, que cobrisca la totalitat de la garantia exigida.
- Immobilització de fons propis per un valor igual o superior a la responsabilitat atribuïda.

3. Als efectes del que preveu l'apartat 2 del present article, es podrà establir mitjançant una llei un sistema de garantia per danys nuclears no assegurables per les entitats d'assegurances a càrrec dels conceptes de costos permanents de funcionament del sistema elèctric, a través de la inclusió de la dita classe de costos entre els establits a este efecte en la normativa reguladora del sector elèctric. S'hi hauran d'incloure igualment les primes que els explotadors hauran de satisfer per la prestació de la dita garantia.

Article 13. *Instal·lacions nuclears de titularitat pública.*

Quan l'explotador d'una instal·lació nuclear siga un organisme de titularitat pública dels compresos en la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, no estarà obligat a establir cap garantia financera, i s'obligarà a satisfer les indemnitzacions que corresponguen d'acord amb el que disposen esta llei i els convenis internacionals.

CAPÍTOL III

Reclamació de responsabilitat per danys nuclears

Article 14. *Procediment de la reclamació.*

1. L'acció de reclamació de responsabilitat per danys nuclears, així com el procediment per al seu exercici, es regiran pel que establix la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.

2. Sense perjudi del que s'ha indicat en l'apartat anterior, el perjudicat o els seus hereus tindran acció directa contra l'assegurador per a exigir-li el compliment de l'obligació d'indemnitzar, sense perjudi del dret de l'assegurador a repetir contra l'assegurat, en cas que siga causat per conducta dolosa d'este, el dany o perjudi causat a un tercer. L'acció directa és immune a les excepcions que puguen correspondre a l'assegurador contra l'assegurat. L'assegurador pot, no obstant això, oposar l'acció o omissió dolosa o amb

negligència greu del perjudicat i les excepcions personals que tinga contra este. Als efectes de l'exercici de l'acció directa, l'assegurat estarà obligat a manifestar al tercer perjudicat o als seus hereus l'existència del contracte d'assegurança i el seu contingut.

Article 15. *Termini de la garantia i de l'acció de reclamació.*

1. L'explotador d'una instal·lació nuclear respondrà enfront dels perjudicats:
 - a) En el cas de danys a les persones, durant un termini de trenta anys, a comptar de l'accident nuclear.
 - b) En el cas de qualsevol altre dany nuclear, durant un termini de deu anys, a comptar de l'accident nuclear.
2. L'acció per a exigir una indemnització per danys causats per un accident nuclear prescriurà al cap de tres anys a comptar des del moment en què el perjudicat va tindre coneixement del dany nuclear i de l'explotador responsable, o bé des del moment en què amb tota probabilitat va tindre coneixement d'això, sense que es puguen superar els terminis establits en l'apartat anterior.
3. Els qui hagen formulat una acció d'indemnització dins dels terminis legals establits podran fer una reclamació complementària en cas que el dany s'agreuge passats els dits terminis, i sempre que l'òrgan jurisdiccional competent no haja dictat sentència definitiva.

TÍTOL II

Responsabilitat civil per danys produïts en accidents que involucren materials radioactius que no siguen substàncies nuclears

Article 16. *Responsabilitat dels explotadors de les instal·lacions radioactives.*

Els explotadors de les instal·lacions radioactives situades en territori nacional en les quals es manegen, emmagatzemen, manipulen o transformen materials radioactius que no siguen substàncies nuclears seran responsables, de conformitat amb la present llei, pels danys causats dins del territori nacional, tal com es definixen en l'article 3.2.c), que siguen conseqüència d'un accident, sempre que estos danys es produïsquen com a resultat de l'emissió de radiacions ionitzants i tant si este accident ocorre dins de les instal·lacions com durant el transport, emmagatzematge o maneig d'estos materials en qualsevol lloc fora d'estes. Esta responsabilitat serà independent de l'existència de dol o culpa i estarà limitada en la seua quantia fins al límit que assenyala la present llei.

Article 17. *Excepcions.*

1. Sense perjudi de les responsabilitats que corresponguen a l'explotador d'una instal·lació radioactiva d'acord amb altres normes, no seran objecte d'indemnització a càrrec de les garanties financeres, establides de conformitat amb els articles 21 i 23 d'esta llei, els danys següents:
 - a) Els danys causats a la instal·lació de l'explotador i a qualsevol altra instal·lació que li pertanya, encara que estiga en construcció, i que estiga ubicada en el mateix lloc o en un d'adjacent.
 - b) Els danys als béns que siguen o hagen de ser utilitzats en relació amb l'operació de la instal·lació de l'explotador o de qualsevol altra de les instal·lacions que li pertanyen i que estiga ubicada en el mateix lloc o en un d'adjacent.
 - c) Els danys que patisquen en les seues persones els treballadors de les instal·lacions radioactives, qualificats d'accident de treball o malaltia professional d'acord amb el que establix la normativa del sistema de la Seguretat Social.

d) Els danys que patisquen les persones quan siguen producte de l'aplicació de radiacions ionitzants en el curs del tractament o diagnòstic mèdic al qual van estar sotmeses.

2. Si l'explotador prova que el dany es va deure totalment o parcialment a l'acció o omissió dolosa o amb negligència greu de la persona que el va patir, l'òrgan jurisdiccional competent podrà exonerar totalment o parcialment l'explotador de la seua responsabilitat enfront d'eixa persona.

3. L'explotador no serà responsable dels danys causats per un accident si este és conseqüència directa d'actes de conflicte armat, hostilitats, guerra civil, insurrecció o catàstrofe natural.

4. Quan els danys siguen causats conjuntament per un accident que done lloc a l'emissió de radiacions ionitzants i per un accident d'una altra naturalesa, el dany causat per este segon accident, en la mesura que no siga possible separar-lo amb certesa del dany causat pel primer, es considerarà també com a dany sota la responsabilitat de l'explotador als efectes de l'aplicació de l'article 16 de la present llei.

Article 18. *Transport.*

1. En els transports dels materials radioactius que no siguen substàncies nuclears, incloent-hi l'emmagatzematge incidental durant el transport, que discórreguen entre instal·lacions l'origen i destí de les quals estiguen dins del territori nacional:

a) L'explotador de la instal·lació radioactiva d'origen serà responsable dels danys, de conformitat amb la present llei, si es prova que han sigut causats per un accident que provoca l'emissió de radiacions ionitzants, ocorregut fora de la instal·lació d'origen, en què intervenen materials procedents d'esta, amb la condició que l'accident ocórrega abans que l'explotador d'una altra instal·lació radioactiva haja assumit, d'acord amb els termes d'un contracte escrit, la responsabilitat dels accidents causats pels esmentats materials.

b) L'explotador de la instal·lació radioactiva de destí serà responsable dels danys, de conformitat amb la present llei, si es prova que han sigut causats per un accident que provoca l'emissió de radiacions ionitzants, ocorregut fora de la dita instal·lació, en què intervinguen materials en curs de transport amb destinació a la dita instal·lació, amb la condició que l'accident ocórrega després que la responsabilitat dels accidents causats pels esmentats materials li haja sigut transferida, d'acord amb els termes d'un contracte escrit, per l'explotador de la instal·lació radioactiva d'origen.

2. En els transports de materials radioactius que no siguen substàncies nuclears amb origen o destí fora del territori nacional, els explotadors d'origen o destí que tinguen les instal·lacions situades dins del territori nacional respondran dels danys causats dins del territori espanyol, i s'aplicarà el que s'ha estipulat en l'article 20 en el cas d'un accident en el qual es vegen involucrats materials sota la responsabilitat de diversos explotadors, de conformitat amb la present llei.

3. Els trànsits de materials radioactius que no siguen substàncies nuclears estaran sotmesos a les mateixes obligacions que els transports amb origen o destí dins del territori nacional. Als efectes de la present llei, l'empresa expedidora serà responsable pels danys causats dins del territori nacional per un accident en què intervinguen els dits materials. S'aplicarà allò que s'ha estipulat en l'article 20 quan es produïska un accident en el qual es vegen involucrats materials procedents de diversos expedidors.

4. Abans d'iniciar-se un transport, l'explotador de la instal·lació radioactiva, o l'empresa expedidora quan es tracte de trànsits, que, de conformitat amb les disposicions de la present llei, siga responsable pels danys causats dins del territori nacional per un accident en el qual intervinguen materials radioactius que no siguen substàncies nuclears, haurà d'entregar al transportista la informació que acredite que es disposa d'una garantia financera per a fer front a la responsabilitat civil igual o superior a la que requerix esta llei per als materials que són objecte del transport durant tota la seua duració, incloent-hi l'emmagatzematge incidental durant el transport, fins que es produïska la transferència de

la responsabilitat a un tercer, o, en el cas dels trànsits, mentres que el transport discórrega dins del territori nacional.

5. El transportista de materials radioactius que no siguen substàncies nuclears podrà ser considerat responsable, en substitució de l'explotador de la instal·lació d'origen o destí, als efectes d'aplicació de la present llei, en relació amb els danys causats pels esmentats materials, sempre que siga autoritzada la dita substitució per l'autoritat competent i es compte amb l'acord de l'explotador de la instal·lació d'origen o destí, segons corresponga.

Article 19. *Subsistència de la responsabilitat pels materials fora de la instal·lació.*

1. La responsabilitat que atribuïx la present llei al titular d'una instal·lació radioactiva pels danys causats dins del territori nacional, com a conseqüència de l'emissió de radiacions ionitzants, en un accident en què es vegem involucrats materials radioactius que no siguen substàncies nuclears subsistirà inclús quan estos materials es manegen, emmagatzemen, transporten o manipulen fora d'esta, excepte quan s'haja transferit esta responsabilitat a un tercer per mitjà d'un contracte escrit que permeta conèixer de manera indubtable la data de la transferència.

2. La responsabilitat que atribuïx la present llei a l'explotador d'una instal·lació radioactiva, o a un expedidor quan es tracte de trànsits, pels danys causats per un accident en què es produísca l'alliberament de radiacions ionitzants i en el qual estiguen involucrats materials que no siguen substàncies nuclears i que hagen sigut abandonats, extraviats, robats o furtats subsistirà, excepte en relació amb els danys personals o materials que sobrevinguen a les persones que hagen participat en els fets i sense perjudici del dret de repetició que puga correspondre a l'explotador sobre estes últimes, d'acord amb les disposicions de la present llei o de qualsevol altra legislació que hi siga aplicable. A estos efectes, la dita responsabilitat subsistirà durant tres anys, comptats des de la data en què estos fets s'hagen posat en coneixement de les autoritats competents.

Article 20. *Responsabilitat de diversos explotadors o expedidors.*

En cas que intervinguen en un accident materials radioactius que no siguen substàncies nuclears que pertanguen a diversos explotadors, o a diversos expedidors quan es tracte de trànsits, els explotadors o expedidors que, de conformitat amb la present llei, tinguen atribuïda la responsabilitat per danys causats com a conseqüència de l'emissió de radiacions ionitzants, respondran per estos danys, en la mesura en què no es puga distingir quins materials han sigut causants dels dits danys:

- a) En proporció a la garantia mínima obligatòria estipulada en l'article 21 pel que fa als danys a les persones i als béns així com a les pèrdues econòmiques derivades d'estos danys, i
- b) En proporció a la garantia mínima establida de conformitat amb l'article 23 pel que fa als danys mediambientals.

Article 21. *Garantia per danys a les persones, als béns i pèrdues econòmiques.*

1. Per a respondre a la responsabilitat pels danys definits en els articles 3.2.c).1r, 3.2.c).2n i 3.2.c).3r, els explotadors, o les empreses expedidores en el cas dels trànsits, hauran d'establir una garantia financera per a fer front a la responsabilitat civil per una quantitat igual o superior a la que corresponga al tipus de material radioactiu que no siga substància nuclear que requerisca la cobertura més alta, de conformitat amb el que s'ha estipulat en l'annex.

2. Esta garantia haurà de quedar establida per qualsevol dels procediments següents:

- a) Contractació d'una pòlissa d'assegurança que cobrisca la garantia exigida.

b) Constitució d'una altra garantia financera amb una entitat autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda, en les condicions que regule la normativa específica de la dita garantia.

c) Una combinació d'ambdós, que garantisca la totalitat de la garantia exigida.

3. Les quanties establides en l'annex podran ser actualitzades pel Govern, a proposta del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, quan el transcurs del temps o la variació de l'índex de preus al consum ho aconsellen per a mantindre el mateix nivell de garantia.

Article 22. *Reclamacions per danys a les persones, als béns i pèrdues econòmiques.*

1. El procediment de reclamació dels danys a què fa referència l'article 21 s'ajustarà al que estableixen els articles 14 i 15 d'esta llei per a la reclamació dels danys produïts per substàncies nuclears, excepte en el que fa referència al termini de garantia previst en l'article 15.1, que serà, en tot cas, de deu anys a comptar de l'accident.

2. El pagament d'indemnitzacions com a conseqüència dels danys als quals fa referència l'article 21, que siguen produïts per un accident, estarà subjecte a la prelación següent:

a) Primer es pagaran les indemnitzacions per mort i danys físics causats a les persones que hagen sigut reclamades dins dels tres primers anys a comptar de la data en què es va produir l'accident. Estos danys es podran quantificar, en la mesura que això siga possible i en absència d'altres barems específics, d'acord amb els criteris i dins dels límits indemnitzatoris fixats en el «Sistema per a la valoració dels danys i perjuís causats a les persones en accidents de circulació» que conté l'annex al text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.

b) A continuació es pagaran les indemnitzacions per les pèrdues o danys als béns i les pèrdues econòmiques derivades dels danys a les persones i béns, la reclamació de les quals es produïska dins dels tres primers anys a comptar de la data en què es va produir l'accident, que s'atendran sense distinció en estes.

c) En tercer lloc es pagaran les reclamacions que es produïsqen transcorreguts tres anys des de la data en què va ocórrer l'accident, que s'atendran sense distinció entre estes.

Article 23. *Responsabilitat per danys al medi ambient.*

La responsabilitat pels danys mediambientals previstos en l'article 3.2.c).4t d'esta llei, causats per un accident que produïska l'alliberament de radiacions ionitzants en el qual es vegen involucrats materials radioactius que no siguen substàncies nuclears, es regirà pel que estableix la legislació vigent en matèria de responsabilitat mediambiental. A este efecte, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb els informes previs del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, i del Consell de Seguretat Nuclear, determinarà, segons la intensitat o gravetat del dany mediambiental que puga produir-se com a conseqüència d'un accident en el qual intervinguen els dits materials, la quantia mínima que haurà de quedar garantida per l'explotador per a respondre dels dits danys.

Article 24. *Titularitat pública de les instal·lacions radioactives.*

Quan l'explotador d'una instal·lació radioactiva siga un organisme de titularitat pública, no estarà obligat a establir cap garantia financera, i s'obligarà a satisfer les indemnitzacions que corresponguen d'acord amb el que disposa esta llei.

Disposició addicional primera. *Adequació del Pla Bàsic d'Emergència Nuclear.*

El Govern, en el termini de sis mesos, d'acord amb la Generalitat de Catalunya, adequarà el Pla Bàsic d'Emergència Nuclear per a la creació d'una estructura directiva coordinada per al Pla d'Emergència Nuclear de Tarragona i el Pla d'Emergència Exterior

del Sector Químic de Tarragona, dins de l'estructura orgànica de la Generalitat de Catalunya.

Disposició addicional segona. *Modificació de l'Impost sobre Societats.*

Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2011, es modifica la disposició addicional quarta del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quarta. *Règim fiscal de les transmissions d'actius realitzades en compliment de disposicions amb rang de llei i de la normativa de defensa de la competència.*

1. Les transmissions d'elements patrimonials que s'efectuen en compliment d'obligacions establides per disposicions amb rang de llei, publicades a partir de l'1 de gener de 2002, o per acords de la Comissió Europea o del Consell de Ministres adoptats a partir d'eixa mateixa data, en aplicació de les normes de defensa de la competència en processos de concentració empresarial, tindran el tractament següent en l'Impost sobre Societats:

a) La renda positiva que s'obtinga no s'integrarà en la base imposable, si l'import obtingut en la transmissió es reinvertix en les condicions que estableix l'article 42 d'esta llei.

b) La dita renda positiva s'integrarà en la base imposable del període en el qual es transmeten, o per qualsevol altre motiu es donen de baixa en el balanç els béns i drets objecte de la reinversió.

En l'exercici en què s'integren les dites rendes s'aplicarà, en la quota íntegra corresponent, la deducció per reinversió de beneficis extraordinaris que haja sigut aplicable en el període impositiu en què es va publicar la norma que estableix l'obligació de transmissió dels elements patrimonials.

c) Els elements patrimonials en què es materialitze la reinversió es valoraran, només als efectes de càlcul de la renda positiva, pel mateix valor que tenien els béns i drets transmesos. En el cas de reinversió parcial, el dit valor s'incrementarà en l'import de la renda integrada en la base imposable.

d) El subjecte passiu podrà presentar consultes sobre la interpretació i aplicació de la present disposició, la contestació de la qual tindrà caràcter vinculant per a l'Administració tributària, en els termes que preveuen els articles 88 i 89 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

2. No s'integraran en la base imposable les rendes positives que es posen de manifest en ocasió de les transmissions d'accions i participacions socials en la societat gestora de mercat resident a Espanya a què es referix l'article 4 del conveni internacional relatiu a la constitució d'un mercat ibèric de l'energia elèctrica entre el Regne d'Espanya i la república portuguesa, fet a Santiago de Compostel·la l'1 d'octubre de 2004, que es realitzen per a la creació del dit mercat, sempre que la contraprestació rebuda en les dites transmissions, en la seua totalitat o en part, siguen accions o participacions socials en la societat gestora de mercat resident a Portugal a què es referix el dit article 4.

Estes rendes positives s'integraran en la base imposable del període impositiu en què es transmeten, o per qualsevol altre motiu es donen de baixa en el balanç les esmentades accions o participacions rebudes, o quan es compute en estes últimes una correcció de valor fiscalment deduïble, en proporció a l'import de la dita baixa o correcció de valor.»

Disposició addicional tercera *Modificació de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre Energia Nuclear.*

U. Es modifica l'apartat catorze de l'article segon i s'hi afig l'apartat setze, amb la redacció següent:

«Catorze. Titular d'una autorització o explotador d'una instal·lació nuclear o radioactiva és una persona física o jurídica que és responsable en la seua totalitat d'una instal·lació nuclear o radioactiva, tal com s'especifica en la corresponent autorització. Esta responsabilitat no podrà delegar-se.»

«Setze. Seguretat nuclear és la consecució de condicions d'explotació adequades d'una instal·lació nuclear, la prevenció d'accidents i l'atenuació de les seues conseqüències, el resultat de la qual siga la protecció dels treballadors i del públic en general i del medi ambient dels riscos produïts per les radiacions ionitzants procedents d'instal·lacions nuclears.»

L'antic apartat setze passa a ser setze bis.

Dos. L'article 28 queda redactat de la manera següent:

«1. Les instal·lacions nuclears i radioactives estaran sotmeses a un règim d'autoritzacions emeses pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb un informe previ preceptiu del Consell de Seguretat Nuclear, oïdes en matèria d'ordenació del territori i medi ambient les comunitats autònomes en el territori de les quals s'ubique la instal·lació o la zona de planificació prevista en la normativa bàsica sobre planificació d'emergències nuclears i radiològiques.

El règim jurídic de les autoritzacions s'establirà reglamentàriament i definirà les autoritzacions aplicables a cada una de les fases de la vida de les dites instal·lacions, que es referiran almenys a la selecció d'emplaçaments, a la construcció, a la posada en marxa i el funcionament, i al seu desmantellament i clausura, segons corresponga.

2. El titular de l'autorització d'explotació d'una central nuclear haurà de ser una persona jurídica que tinga com a objecte exclusiu la gestió de centrals nuclears, i comptarà a este efecte amb els mitjans materials, economicofinancers i personals necessaris per a garantir-ne l'explotació segura.

3. Una mateixa persona jurídica podrà ser titular simultàniament de l'autorització d'explotació de diverses centrals nuclears. En este supòsit, sense perjudi de l'aplicació de les normes generals de comptabilitat corresponents, haurà de dur, en la seua comptabilitat, comptes separats per a cada central nuclear de la qual siga titular, i diferenciar entre els ingressos i els costos imputables a cada una d'estes.

4. El titular de l'autorització d'explotació d'una central nuclear haurà de remetre al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, en el primer trimestre de cada any, un informe en el qual s'incloguen les inversions fetes en la central durant l'any anterior i l'evolució de la plantilla assignada a la seua explotació en eixe any, així com les previsions corresponents als cinc anys següents. El dit Ministeri remetrà una còpia de l'informe al Consell de Seguretat Nuclear.»

Tres. S'afig una disposició transitòria única amb el text següent:

«Disposició transitòria única. *Adaptació al que preveu l'article 28:*

L'adaptació al que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article 28 de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre Energia Nuclear, es durà a terme segons el que es disposa a continuació:

1. Els titulars de les autoritzacions d'explotació de les centrals nuclears que no reunisquen les condicions que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 28 de la Llei

25/1964, de 29 d'abril, sobre Energia Nuclear, hauran d'adaptar-s'hi en un termini màxim d'un any.

A estos efectos, hauran de remetre a la Direcció General de Política Energètica i Mines, en un termini màxim de quatre mesos, el pla d'adaptació corresponent perquè se'n comprove l'adequació a les condicions establides en el dit article. La Direcció General de Política Energètica i Mines, amb un informe previ del Consell de Seguretat Nuclear, dictarà, en un termini màxim de dos mesos, una resolució motivada que aprobe el pla d'adaptació, si es complixen les dites condicions, o que sol·licite les modificacions que estime pertinents. En este cas, el titular de l'autorització remetrà el nou pla d'adaptació en un termini de dos mesos a la Direcció General de Política Energètica i Mines, que haurà de resoldre en el termini d'un mes.

2. Les autoritzacions administratives, llicències i concessions que hagen sigut atorgades a les entitats titulars de les centrals nuclears i que, d'alguna manera, estiguen vinculades a l'activitat d'estes instal·lacions, s'entendran transferides a l'entitat a la qual corresponga assumir la condició de titular de l'autorització d'explotació de la central nuclear, d'acord amb la present llei, prèvia comunicació a les autoritats competents. La dita entitat quedarà subrogada en tots els drets i obligacions que es deriven dels mencionats títols.

3. Les entitats que passen a ser titulars de les centrals nuclears s'entendran subrogades en els contractes, els drets i les obligacions dels anteriors titulars de les centrals, que els hagen sigut atribuïts en el procés d'adaptació previst en esta disposició. El dit canvi de titularitat no podrà ser considerat, en cap cas, causa de modificació dels drets i obligacions que dimanen dels contractes.

4. A les aportacions no dineràries i a les escissions que s'efectuen amb la finalitat de complir el que establixen els apartats 2 i 3 de l'article 28 de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre Energia Nuclear, se'ls aplicarà el règim previst per a les aportacions i escissions de branques d'activitat en el capítol VIII del títol VII del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

5. L'incompliment de l'obligació d'adaptació en la forma i terminis establits en la present disposició constituïx una infracció greu als efectes del que disposa l'article 86.b) de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear.

6. S'autoritza el Govern a adoptar les disposicions necessàries per a l'aplicació del que establix l'article 28 de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre Energia Nuclear.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogats el capítol VII, excepte l'article 45; els capítols VIII, IX i X de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre Energia Nuclear, i la disposició addicional segona de la Llei 17/2007, de 4 de juliol, per la qual es modifica la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, per a adaptar-la al que disposa la Directiva 2003/54/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2003, sobre normes comunes per al mercat interior de l'electricitat.

2. Així mateix queden derogats l'article 9.2 del Reglament sobre Instal·lacions Nuclears i Radioactives, aprovat pel Reial Decret 1836/1999, de 3 de desembre, i, en allò que s'opose al que disposa la present llei, el Reglament sobre Cobertura de Riscos Nuclears, aprovat pel Decret 2177/1967, de 22 de juliol.

Disposició final primera. *Modificació de l'article 45 de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre Energia Nuclear.*

Es modifica l'article 45 de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre Energia Nuclear, que queda redactat de la manera següent:

«L'explotador d'una instal·lació nuclear o d'una instal·lació radioactiva haurà d'establir una garantia financera per a la cobertura de la responsabilitat civil derivada

dels accidents nuclears que involucren substàncies nuclears, així com dels accidents que produïsquen l'emissió de radiacions ionitzants que involucren materials radioactius que no siguen substàncies nuclears, en les condicions que determine la normativa específica en matèria de responsabilitat civil per danys nuclears.»

Disposició final segona. *Modificació de l'article 9 del text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.*

Es modifica l'article 9 del text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre, que queda redactat de la manera següent:

«1. El Consorci assumirà la cobertura dels riscos que siguen assegurables per les entitats asseguradores de la responsabilitat civil per accidents nuclears causats per substàncies nuclears, o per accidents en els quals es produïska l'alliberament de radiacions ionitzants en què intervinguen materials radioactius que no siguen substàncies nuclears, de la manera següent:

a) En cas que el conjunt de les entitats asseguradores no aconseguisca el límit mínim de responsabilitat previst en la Llei sobre responsabilitat civil per danys nuclears o produïts per materials radioactius, el Consorci participarà en la cobertura i assumirà la diferència restant fins al dit límit.

b) Actuarà com a reassegurador en la forma i quantia que determine el Ministeri d'Economia i Hisenda.

2. Als efectes d'este estatut legal, s'entén per accident nuclear el definit com a tal en l'article 3.1.a) de la Llei sobre responsabilitat civil per danys nuclears o produïts per materials radioactius.»

Disposició final tercera. *Títol competencial.*

La present llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.8a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per a dictar la legislació civil, a excepció del capítol III del títol I i de l'article 22.1, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per a dictar la legislació processal.

Disposició final quarta. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern perquè dicte les disposicions necessàries per al desplegament de la present llei i, en particular, per a incorporar al dret intern les decisions que prenga el Comitè de Direcció de l'Agència d'Energia Nuclear de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE) en virtut del que estableixen els articles 1.a).ii, 1.a).iii i 1.b) del Conveni de París.

Disposició final cinquena. *Franquícia.*

El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, a fi de facilitar la contractació entre les parts, podrà establir, mitjançant una orde, una franquícia a càrrec de l'assegurat en relació als riscos per dany nuclear coberts per les entitats d'assegurança i en funció de les circumstàncies del mercat que en cada moment concórreguen.

Disposició final sexta. *Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs.*

U. S'afeg una nova disposició addicional trenta-una a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs. «Constitució de societats filials d'ENAGÁS, SA»:

«1. ENAGÁS, SA constituirà dos societats filials en les quals tinga la totalitat del capital social i a les quals corresponguen les funcions de gestor tècnic del sistema i transportista, respectivament, que es realitzarà amb l'aportació de tots els actius materials i personals que es troben actualment dedicats a l'exercici de cada una de les esmentades activitats. ENAGÁS, SA podrà transmetre la seua denominació social a la societat filial transportista.

2. A la societat filial d'ENAGÁS, SA, constituïda d'acord amb l'apartat anterior, que exercisca les funcions del gestor tècnic del sistema li seran aplicables totes les disposicions de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs relatives a este.

A la societat filial que exercisca l'activitat de transportista li seran aplicables totes les disposicions de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs relatives a l'esmentada activitat. Els gasoductes de transport primari que formen part de la xarxa troncal seran autoritzats de manera directa a la dita societat filial de transport als efectes de l'esmentada llei.

Cap persona física o jurídica podrà participar directament o indirectament en l'accionariat de la societat matriu, en una proporció superior al 5 per 100 del capital social, ni exercir drets polítics en la dita societat per damunt del 3 per 100. Estes accions no es podran syndicar a cap efecte. Aquells subjectes que realitzen activitats en el sector gasista i aquelles persones físiques o jurídiques que, directament o indirectament, participen en el capital d'estos en més d'un 5 per 100, no podran exercir drets polítics en la dita societat matriu per damunt de l'1 per 100. Estes limitacions no seran aplicables a la participació directa o indirecta corresponent al sector públic empresarial. Les participacions en el capital social no es podran syndicar a cap efecte.

Així mateix, la suma de participacions, directes o indirectes, dels subjectes que realitzen activitats en el sector de gas natural no podrà superar el 40 per 100.

Als efectes de computar la participació en el dit accionariat, s'atribuiran a una mateixa persona física o jurídica, a més de les accions i altres valors posseïts o adquirits per les entitats que pertanyen al seu mateix grup, tal com este es defineix en l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, aquelles la titularitat de les quals corresponga:

a) A les persones que actuen en nom propi però per compte d'aquella, de manera concertada o formant amb esta una unitat de decisió. S'entendrà, excepte prova en contra, que actuen per compte d'una persona jurídica o de manera concertada amb esta els membres del seu òrgan d'administració.

b) Als socis junt amb els quals aquella exercisca el control sobre una entitat dominada d'acord amb el que preveu l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

En tot cas, es tindrà en compte tant la titularitat dominical de les accions i la resta de valors com els drets de vot que es disfruten en virtut de qualsevol títol. L'incompliment de la limitació en la participació en el capital a la qual es referix la present disposició es considerarà infracció molt greu als efectes assenyalats en l'article 109 de la present llei. En seran responsables les persones físiques o jurídiques que siguen titulars dels valors o a les quals resulte imputable l'excés de participació en el capital o en els drets de vot, de conformitat amb el que disposen els paràgrafs anteriors. En tot cas, serà aplicable el règim sancionador previst en la dita llei.

ENAGÁS, SA no podrà transmetre a tercers les accions de les filials que realitzen activitats regulades.

3. Les limitacions dels percentatges de participació i no-transmissibilitat de les accions a què es referix la disposició present no seran aplicables a altres filials que ENAGÁS, SA pugua constituir per a l'exercici d'activitats empresarials distintes del transport regulades en l'article 66 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector

d'Hidrocarburs, la gestió de la xarxa de transport i la gestió tècnica del sistema gasista nacional.

4. El règim fiscal especial previst en el capítol VIII del títol VII del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, serà aplicable a les operacions a què es referix l'apartat 1 d'esta disposició addicional.»

Dos. S'afeg una nova disposició transitòria vint-i-tres a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs. «Termini per a constituir la filial.»

Abans que transcorrega un any des de l'entrada en vigor de la present llei, ENAGÁS, SA constituirà les societats filials a què es referix la disposició addicional trenta-una d'esta llei. Els aranzels de notaris, registradors mercantils i de la propietat corresponents als actes necessaris per a la constitució de les filials quedaran reduïts al 10%.

Tres. Modificació de la disposició addicional vint de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs:

El director executiu de la societat filial d'ENAGÁS, SA que exercisca les funcions del gestor tècnic del sistema serà nomenat i cessat pel consell d'administració de la societat, amb el vistiplau del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç.

El personal de la filial que exercisca les funcions com a gestor tècnic del sistema subscriurà el codi de conducta a què fa referència l'article 63 de la present llei i en garantirà la independència respecte a la resta d'activitats exercides pel grup empresarial.

Disposició final sèptima. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor en la data en què entren en vigor a Espanya el Protocol de 12 de febrer de 2004, pel qual es modifica el Conveni de responsabilitat civil per danys nuclears (Conveni de París), i el Protocol de 12 de febrer de 2004, pel qual es modifica el conveni complementari de l'anterior (Conveni de Brussel·les), excepte el que establix la disposició addicional segona, relativa a la «Modificació de l'Impost de Societats», la disposició addicional tercera, per la qual es modifica la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre Energia Nuclear, i la disposició final sexta, que modifica la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs, que entraran en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 27 de maig de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX

Quantia de la garantia mínima obligatòria per a la cobertura de la responsabilitat civil per accidents causats per materials radioactius que no siguen substàncies nuclears

Hexafluorur d'urani natural UF_6					
Activitat (TBq)	<0,4	$\geq 0,4$ i < 10	≥ 10 i < 100	≥ 100	
Garantia mínima (€)	300.000	600.000	1.200.000	2.400.000	
Concentrat d'urani natural U_3O_8					
Activitat (TBq)	<0,4	$\geq 0,4$ i < 10	≥ 10 i < 100	≥ 100	
Garantia mínima (€)	150.000	300.000	600.000	1.200.000	
Altres materials radioactius					
Activitat (TBq)	<0,1	$\geq 0,1$ i < 10	≥ 10 i < 100	≥ 100 i < 1000	≥ 1000
Garantia mínima (€)	Exempt	150.000	300.000	600.000	1.200.000